

Tertius de Anima.

Lömentator exponendo diffiōnem qie non exc p̄it animā intellectuaz imo includit eaz. et in tertio de aia capitu. decimo octauo. dicit de predictis duo. bus intellectibus q̄ sunt tanq̄ virtutes forme no- stre quia nichil agit nisi per suam formam. Nos au- tem intelligimus quando volumus. Item secundū Lömentorem. Omnis substantia est materia vel forma vel totum compositum sed aia non est totūz cōpositum nec materia ergo secūdū euhi est forma. Decimo imponitur Lömentato: i aliud falsuz. s. q̄ fantasina causat specie in intellectū possibilem z q̄ per hoc dicuntur intelligere qz causare spēm in alio est magis intelligi. Itē falsuz imponit ibi. i. pte. q. 76. ar. i. dicendo q̄ eadem sp̄es intelligibilis nume ro informat intellectum possibilem et fantasiam hu manā. Et propter hoc dicuntur intelligētes. Contra Dicit auerrousta. Lömentator bene sciuit q̄ vna et eadem forma numero non representat vniuersaliter et individualiter. Species autem que est in intellectu representat vniuersaliter quia est abstracta. Fa- tasina autem individualiter. Item eadem formam uero no est in corpore z sine corpore. Modo omnis forma perficiens fantasiaz est in corpore cū fantasias sit virt⁹ organica. Et omnis forma apud intellectū est virt⁹ sine corpore. Forte dicis q̄ illa sp̄es licet sit vna numero tamen est alia scđm else quia aliud esse habet in intellectu et aliud in fantasias sed hoc im- plicat contradictionem qz virtus numeralis forme non stat eu diuersis esse simul conueniente ipii for me. Et item si habet aliud esse in fantasias et in intel lectu hoc ideo eit quia in fantasias habet esse individualē sed vt sic non est principiūm intelligendi et sic homo non intelligeret per eam.

Undecimo arguitur p̄ opinionē alexandri qz ta te fugit reputacionis q̄ aliquando non reputatio at phi. nili fuisse alexandrinus et creditur fuisse vnūs de optimis expositoribus aristote. et sic videtur q̄ sit sibi credendum scilicet q̄ anima intellectua sic materialis. Item remittit et theophractus dixerunt q̄ tam intellectus agens q̄ possibilis sunt sub itantie separate. Item aquicenna dicit q̄ intellectus non est aliud q̄ imaginativa. Itē ppter humilita tem commen. videtur libi credendum quia dicit sus per hoc se velle aliquid scribere quia fratres viden tes scriptum eius poterunt scribere suas dubitacio nes et forte per illud inuenient verum si ipse non inuenit videtur autem irrationalē cantis philoso phadicere.

Quoddecimo arguitur tunc forma hois post mor te maneret et similiter materia z sic corruptio hois non esset corruptio substantialis cū ibi nulla subita via corrūpatur. Item queritur in quo est figura pro pria hominis no in materia tm qz illa no eit subiectū proprii accidentis ergo est in materia et forma ergo forma hominis est partialiter figurata. Forte dicis q̄ mors hominis eit corruptio substantialis qz vno anime ad corpus est quid substantialis. Contra illa vno eit relatio. Item impossibile est q̄ eadem forma secūdū idē esse sic inherens et postea sublītens qz forma inherens habet esse a toto cōposito igitur

Tertio decimo si anima rationalis est forma ho minis et cuiuslibet partis seq̄retur q̄ manus homini s intelligeret qz habet in se aliam intellectuā sed hoc est falsum qz no habet fantasina. Item licet anima rationalis non esset forma hominis adhuc p̄ eam hō posset dici animatus et operari sicut celum est agnumatum per intelligentiam assistentem et hos-

mo beatus dicitur intelligere ex hoc q̄ essentis via supplet vicē speciei vñ est principiū intellectiōis ergo aliqua substantia separata potest eē principiū intellectiōis i nobis. Forte dicis qz no oportet q̄ illud que homo formaliter intelligit informet ipsum sed hoc eque bene concluderet de beato.

Quartodecimo supra dictū est q̄ potētia ab aristotele vocatur aliquā intellectus passiuus ergo ab anime cogitatiua dicimur intelligentes et no ab anima intellectuā quod si cōcedas dicēdo cū cōmē. subām intellectuā esse separatā sequit̄s cōtra aristotelem in primo de aia dicētē q̄ hec no est p̄pria aia intellectus sed hō. Itē oē intelligētes vel est purus intellectus vel habet intellectū tanq̄ p̄tē sui. Itē hō no est purus intellectus. ergo aia intellectuā est pars eius.

Quintodecimo ar q̄ sit vnūs intellectus in omnibus. qz deus potest ponere vnuaz in diuersis ma teriis sicut duas aias in una materia. Scđm p̄t̄z in mostro et pueru qui est in utero matris cui corporis cōtinuat q̄ vmbilicū cū matrice ergo in eodē corpe sunt due sie. Scđo oīm est una materia qz materia est pura potētia sed intellectus scđm p̄fū est in potētia ad oēs formas intelligibiles ergo oīm est vnūs intellectus. Itē sequeretur q̄ numerū discipulū posset habere sciām qz scientia doctoris non est arguitua ergo no p̄t causare aliam scientiam in discipulo.

Sextodecimo non valet argumentū dicendo q̄ tunc contraria essent in eodem quia idem argumen tum heret si vna aia sit in qualibet parte sortis. qz in vna potest ascendere et in alia descendere. Item si in quolibet homine esset alia aia seq̄retur q̄ nunc essent infinite anime scđm aristotelē. supponendo q̄ ab eterno fuerunt hoies et q̄ aia sit immortalis De hoc. 3. p̄fūco. Forte dicis scđm Lömentato: ē idē numero esset in diuersis locis sed cōtra scđm catholicos. eadē numero est in capite et in pede. Itē ar q̄ aia cōtinuantur corpori scđm modū cōmentatoris quia non potest sibi cōtinuari sicut due cōtitutes cōtinue cōtinuantur qz aia non habet cōtitutē. Item si sortes esset homo p̄ aiam rationalem. sequeretur q̄ sortes scđm q̄ homo esset incorruptibilis.

Septimo intellectus possibilis denuda tur ad oīeo quod intelligitur. qz nichil est eorum q̄ sunt ante intelligere. vt dī in 3. de aia. Sed ut dicit in eodem. ipse est intelligibilis sicut et alia ergo ipse est denudatus a seipso et ita non habet unde possit multiplicari diuersis. Item secundū p̄fū hic idē est intellectus et quod intelligens sed id quod intelligitur est idē apud oēs ergo intellectus possibilis est vnūs in omnibus hominibus.

Octavo nichil operatur nisi vbi est sed intellectus possibilis operatur vbiq̄ intelligit enī que sunt in celo et in terra. igitur vnūs est in omnibus hominibus. Itē multiplicatio numeralis est p̄ materiam. sed intellectus non habet materiam. H̄z dices q̄ intellectus idē aia intellectuā habet materiam in qua est. s. corpus humanū per quod individualizatur. Contra principia individualitia debent esse de essentia animae. Item cessante cā cessat effectus. si ergo anima intellectuā multiplicatur per corpus sequit̄s op̄ost mortem non sunt plures aie. Item esse anime non dependet a corpore nec vnitā eius.

Decimono. Sit vna lux illuminans omnes colores. ergo vnūs intellectus agēs illuians omia fantasmas. Item si intellectus agēs est aliquid anime se quitur q̄ aia est simul in actu et in potentia. quis iba